

V APLEC DE SARDANES MASNOU

V Aplec de Sardanes Masnou

17 d'Abril del 1977.

Matí a les 10'30 hores - Tarda a les 16'15 hores

COBLES:

Amoga
Principal de Girona
Costa Brava

Lloc: Jardí Casino del Masnou

ORGANITZA: Comissió de Festes de l'Ilustrissim Ajuntament de Masnou, amb la col·laboració de la Secció Sardanista Masnou.

Que és un Aplec?

El diccionari defineix la paraula, com una festa camperola que se sol fer en ocasió de visitar alguna ermita, encar que ara ja es celebren arreu de les encontrades i inclús molts aplecs sardanistes es fan en llocs ubicats al centre de les poblacions.

Heu pensat, en el que representa un Aplec en aquest temps de brogit, d'inconvenients i neguits, que sempre ens tenen els nervis a flor de pell?

Fem unes comparacions ben senzilles.

Reunim una massa de gent de diferents llocs, per exemple en una platja, i veurem que el resultat acostuma a ser ben desagradable... incorreccions, poc respecte, etc.

Reunim la mateixa massa de gent en un camp de fútbol i el resultat és... esgarrifós.

Reunim la mateixa massa de gent en un Aplec de sardanes i el resultat és... pau i concòrdia.

Arreu regne l'alegria, la gent sempre amb el somriure als llavis, pots parlar amb qualsevol foraster o desconegut i al moment ja sembla que us coneixeu de tota la vida.

Quin és el misteri de tal canvi en el comportament de la gent?

No és res més, que el missatge esplendent de les notes que llencen al aire amb to festiu les cobles, i que endinsant-se en els cors, els fan vibrar amb un caliu meravellós i que és tradueix amb aquesta paraula tan nostra i que sempre cridem ben fort: Germanor! Germanor!

Això és un Aplec amics! Alegria sana, rialles franques, brassos enlaire i ben apretades les mans, respirant amb delecte la flaire d'aquesta flama viva que embolcalla tots els indrets de la nostra aimada terra... que és la nostra dança catalana!

DIDAC ORTIZ.

El Mestre Millet i la Sardana:

Amb motiu d'haver-se inaugurat enguany el monument al Mestre Millet, fill honorable de la nostra Vila, i no cal dir, creador i ànima de la gran coral com és l'Orfeó Català, res ens sembla millor per aquest programa que inclouir-hi una nota més de les moltes facetes del notable músic, que per la seva relació, la seva vocació i la seva constància, visqué una de les èpoques més brillants de la nostra cultura musical.

I si hem de referir-nos a la seva època, no pas molt allunyada de la nostra, direm què gràcies a ell i a molts com ell, es desempolvà tota la cançó popular de casa, que era nombrosa i vella, fent-ne una tradició que ja era secular i un engrandiment dels coneixements històrics de la nostra nacionalitat, ja que molts dels temes són sovint fruit de la pròpia història.

Però no solsament adaptà a les masses corals el nostre ric folklore de velles centúries, sinó que la selecta música clàsica dels grans compositors europeus foren motiu d'incorporació a la gran massa coral per ell creada.

Vol dir, doncs, que rés que figurés en un pentàgrama l'hi era indiferent o desconegut, i la vella sardana amb reminicències àtiques i mediterrànies l'hi era prou coneguda. El Mestre Millet fou també un sardanista pel fet d'èsser un aimant del tradicionalisme del nostre poble, i apart de que ens queda constància fotogràfica del Mestre ballant una sardana, jo crec que és més interesant, molt més interesant, el seu pensament sobre la nostra dança regional, que Millet plasmà amb una seguretat de gran intelectual (el Mestre era un escriptor consumat) en un petit article que sobre la sardana publicà en 1913 «La Veu de Catalunya», article que fou reproduït per la «Lliga Sardanista de Catalunya» el 19 d'abril del 1931 en homenatge a Pep Ventura, i del que ens plau trarnscriu-re unes ratlles que el bon sardanista en sabrà trobar-hi tot el suc del seu contingut:

...«A la Sardana, nostre ball nacional, la dança noble per excel·lència, li tocarà algún dia extendre's universalment?...

Es una sort que no li desitgem. Ella ha d'èsser nostra i de ningú més. Ella, la digna, ens la farian indigna.

Ella ha d'èsser l'àngel de la guarda de les alegries de nostres festes i esbarjos populars; al deixar-la a tothom, ens la tornarian dissipada de la seva fortalesa, marcida sa franca alegria, enmollida (sil·logisme equivalent a aigualida) sa melangia dolça...».

Es de tota evidència que el Mestre sabia molt bé el què escribia i ço que sentia. I es també el millor homenatge que se li pot otorgar per part del sardanista, al recordar-lo com un defensor integral de la nostra dança.

LLUIS GALERA.

PROGRAMA

Matí

1. — A.	LA FONT DELS NOU RAIG	Puigferrer
2. — P. G.	EL MEU ESPILL	F. Mauné
3. — C. B.	ALT VALLESPIR	Max Hawart
4. — A.	BUFA NOI (tenora)	M. Oliveras
5. — P. G.	NIT D'ESTIU	J. Vilà
6. — C. B.	HOSTALRIC	R. Rossell
7. — A.	VENTS DE CARROIG	Bonaterra
8. — P. G.	ROCA VENTOSA	Bonaterra
9. — C. B.	LA PUBILLA DE FARNES	Mas Ros
10. — Conjunt	L'APLEC DE MASNOU	Gil Membrado
11. — A.	ENCENALLS (tiple i tenora)	Saderra
12. — P. G.	ROCAMAR	P. Mercader
13. — C. B.	SOTA EL SOL DE CATALUNYA	Bonaterra

Tarda

1. — A.	NUVOLS D'OR	R. Palmada
2. — P. G.	INVOCACIO	Max Hawart
3. — C. B.	ELS OCELLS ET CANTEN	C. Saló
4. — A.	ESCLAT DE PRIMAVERA	Bonaterra
5. — P. G.	TORROELLA CIUTAT PUBILLA	Font
6. — C. B.	OBLIGADA (fiscorns)	X X
7. — A.	LA FONT DEL PI	Vicens (Xaxu)
8. — P. G.	L'AMIC HOMAR	Mas Ros
9. — C. B.	OBLIGADA (tenora)	X X
10. — Conjunt	VILA DE MASNOU	Mas Ros
11. — A.	PICA PICOT (trompeta)	Puigferrer
12. — P. G.	SOTA ELS PINS DEL MAS MARES	E. Sans
13. — C. B.	OCELLETS ENJOGASSATS	L. Buscarons

L'Aplec del Masnou

Des de la tarima alçada en la que estic situat; la meva mirada recorre suaument tot aquest meravellós parc del Casino, i es detura, en aquests arbres en els que hi troben acollidora ombra, aquells que ja han de dosificar l'esforç de les ballades.

Veig als nens, que joiosos corren empaitant-se, entrant al mig de les rotllanes amb un cascavelleig de rialles que rejuveneixen a tothom, amb la sava de la seva vitalitat.

I a les joves parelles, ells amb camises blanques i les fadrines amb les faldes multicolors i les betes de les espardenyes trenades amb gràcia especial al voltant de les cames.

Trenen els punts amb cadença alegre i saltironejant amb la lleugeresa jovenil que fa moure els peus a un ritme alíger, que dóna la sensació de que els cossos flotin per l'aire.

Entre ells hi veig balladors més pausats en el trenar els punts, però en els seus rostres satisfets s'hi reflecta l'intensa emoció que surgeix dels cors ja cansats però enardits per les notes vibrants de la dança.

Així veig l'Aplec des de el lloc on estic situat... un bellugueix constant de persones alegres, cordials i amatents uns amb altres.

I és... LA SARDANA, la nostra dança que fa el miracle de que tot això sia factible.

GAUDIM-LA!

DIDAC ORTIZ.

Això és un Aplec amics!
Paradís de la dança!
La que uneix pobres i rics
En un desitg de gaubança.
Cimbreja el cos que punteja

Desperta l'encís sens igual,
En un trenar que floreja
L'harmonia fraternal,

Masnou el viu ben joiós
Aquest Aplec que agermana
Somriu amb afany generós
Nostra Vila catalana.
Obre els brassos amb amor
Units tots per la Sardana!

Didac Ortiz.

Comiat:

Una vegada més el magnífic parc del Casino de Masnou ha estat el marc del V Aplec de Sardanes de la Vila de Masnou, testimoni del que representa la nostra dança. Germanor!

Com sempre el nostre comiat es d'agraïment a tots per haver estat amb nosaltres.

El provinent any, si a Déu plau, ens retrovarem altre vegada en aquest bell indret del Masnou.

Amics, FINS L'ANY VINENT.

Notes:

La Comissió pot alterar l'ordre del programa si causes imprevistes ho exigeixen. Si un cop començat l'Aplec calgués suspendre'l per inclemències del temps, es donarà per acabat i sense dret a reclamació per part dels assistents. Preguem el màxim d'ordre dintre del recinte i sobretot respecteu als arbres i xipressos.